

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 103.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e25513.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Boisen:

Det er mig ikke klart, hvorvidt den ærede Rigsdagsmand for Københavns 6te District (Visby), har udtalt sig som en Forsvarer af de danske Benævnelser eller ikke. Han har anerkjendt den agtværdige Stræben hos Udkudet i Udarbeidelsen af Forskrifter for Forretningsordenen, og jeg må være enig med ham, ikke blot i Anerkjendelsen deraf, men og i Anerkjendelsen af den samme Stræden, som åbenbart går igjennem Udkastet til en Grundlov. Men den ærede Rigsdagsmand synes dog at fraråde de danske Benævnelser og tilråde at bibeholde de fremmede, deels på Grund af, at de fremmede skulle være mere forståelige, deels på Grund af, at der viser sig en Halvhed i Bestræbelsen for at bruge de danske Benævnelser. At de fremmede Udtryk skulle være mere forståelige, kan i det Mindste ikke gjælde alle Rigsdagens Medlemmer, endnu mindre den større Deel af Folket, der dog kan gjøre Fordring på at forstå de Udtryk, der bruges i den danske Rigsforsamling. Jeg veed nok, at det ikke sjældent i Danmark ansees for en Skam at vedkjende sig, ikke at forstå de fremmede Ord, som bruges; men jeg har i denne Henseende afstrøget Skammen og vedkjender mig, ikke at forstå alle de fremmede Ord, som ikke sjældent forekomme, og tør jeg end ikke udtale det Samme på alle deres Vegne, som af Bondestanden her ere tilstede, så tør jeg det dog på Nogles; og jeg tør aldeles trøstigt udtale det på den større Deel af Folkets Vegne, som ikke forstår de fremmede Ord og ikke anseer det for en Skam, ei at forstå dem, men ønsker, at den danske Rigsforsamling vil udtrykke sig på en for dem forståelig Måde. Derfor håber jeg, at man vil vedblive i sin Stræben efter at bruge danske Ord, og om der end viser sig en vis Halvhed i denne Stræben, så vil jeg kun bemærke, at Noget er altid bedre end Intet, når det er af det Gode, og at en pludselig og til det Yderste gående Renselse af Sproget fører til det Latterlige, hvilket er Tilfældet, når man vil forandre Ordet „Secretair” til „en i det Hemmelige Indviet”. Sandt er det også, at Brugen af de frem